Quelle: http://manuscripta.at/?ID=30288
Copyright: Heiligenkreuz, Zisterzienserstift

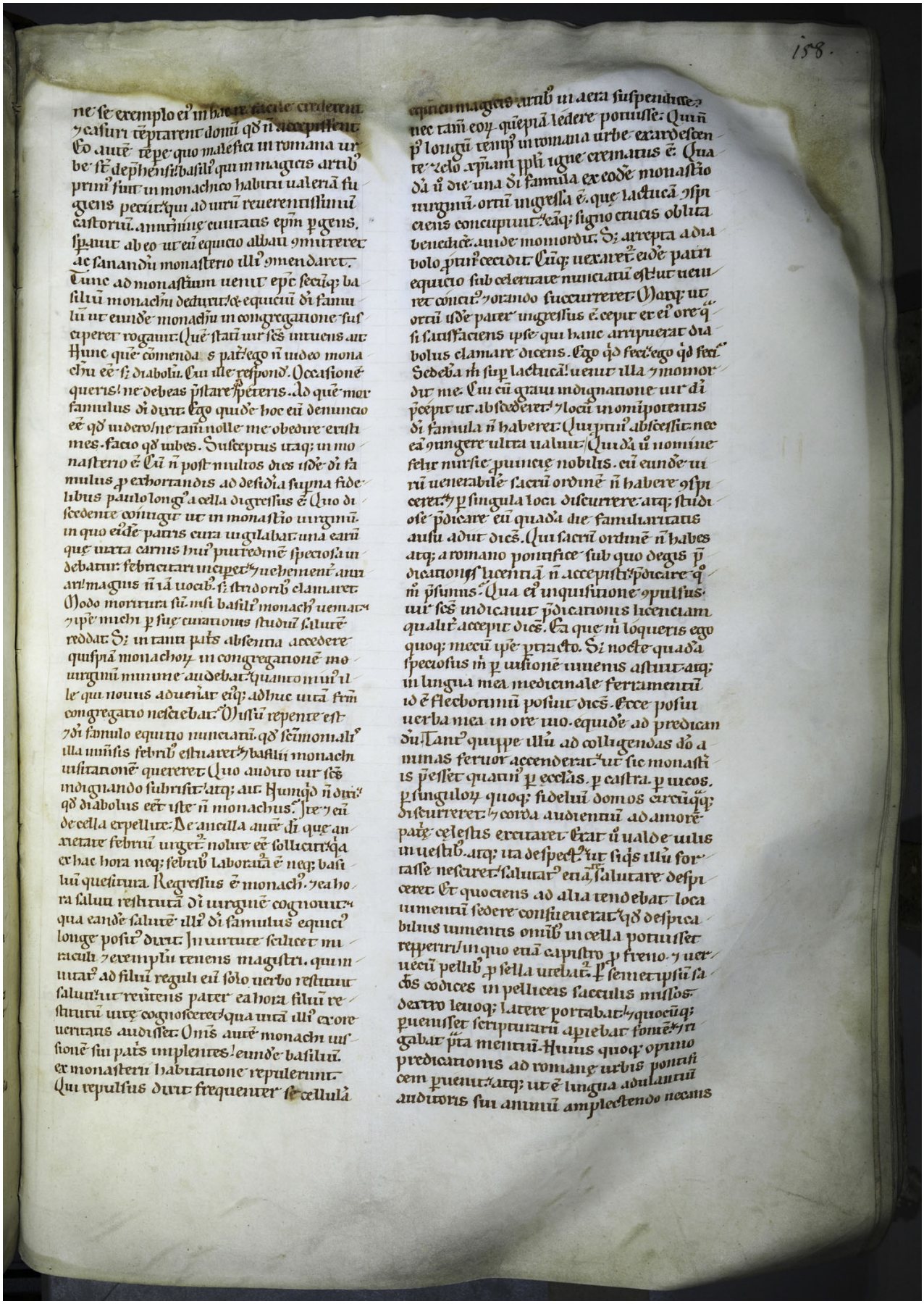

158.

ne se exemplo eius imitarent facile credentur
et easdem repetarent domum quod ni acceptissent
Eo autem tempore quo malefici in romana ur
be se deprehensi basilio qui in magicis artibus
primus fuit in monachico habitu valeriano fu
gientes pecunia quod ad urbem reverentissimum
castorium. annuente cunctatus episcopum pugens.
spiritu ab eo ut eum equico albam dimitteret
ac sanandum monasterio illum commendaret.
Tunc ad monasterium venit episcopi secum ba
silium monachum deferunt et equicum diu famu
lum ut eundem monachum in congregatione suscu
perent rogantur. Quem statim ut sees intuens ait
Hunc quem commendas pater ego ni video mona
chum esse sed diabolum. Cui ille respondit. Occasionem
queris? ne debeas pastare pecoris. Ad quem mor
famulus dei dixit. Ego quidem hoc eum denuncio
esse quod video. Ne tamen nolle me obedire erubes
cas. facio quod iubes. Susceptus itaque in mo
nasterio est. Cui non post multos dies idem dei fa
mulus per exhortandis ad desidia supna fide
libus paulo longius a cella digressus est. Quo di
scedente contigit ut in monasterio virginum
in quo eidem patris cura virgulabatur una earum
que virtute carnis huius putredine speciosa in
debatur: febricitari inceperit. vehementer anxi
ari magnus ni id vocabat. sed strido oris clamaret
Modo moritura sum nisi basilius monachus venat
ipse michi per suae curationis studium salutem
reddat. Dum tantus patris absentia accedere
quispiam monachorum in congregationem mo
nasterii minime audebat. quanto minus il
le qui novus adveniat eique adhuc intra fra
congregatio nescebat. Visum repente est
dei famulo equicio nuncianti. quod secundum ali
illa mensis februi estuaret basilii monachi
visitationem quereret. Quo audito ait sees
indignando subrisit atque ait. Hunc dico ni dixi
quod diabolus est iste non monachus. Ire iussit eum
de cella expellere. De ancilla autem dei que an
xietate febrium urgeretur. nolite esse solliciti quia
ex hac hora neque febrium laboratura est neque basi
lii quesitura. Regressus est monachus. ea ho
ra salutem restituta dei virgine cognovit
qua eandem salutem illum dei famulus equicio
longe positus dixit. Innuitque scilicet mi
raculi exemplum tenens magistri. qui in
nitat ad filium regulis eum solo verbo restituit
salutem. ut reditens pater ea hora filium re
stituta virgine cognoscere. qua intra illum ex ore
veritatis audisset. Omnis autem monachi vi
sionem sui patris implentes. eundem basilium
ex monasterii habitatione repulerunt.
Qui repulsus dixit frequenter se cellula
equicii magis arcuum in aera suspendere.
nec tamen coyquiepiam ledere potuisse. Quin
per longum tempus in romana urbe exardescen
te zelo christiani populi igne crematus est. Qua
dam in die una dei famula ex eodem monasterio
virginum ortum ingressa est. que lactucam inspi
cens concepitque eamque signo crucis oblita
benedicere. unde momordit. Sed arrepta a dia
bolo protinus cecidit. Cumque nexaret eodem patris
equicio sub celeritate nuncianti est ut veni
ret cito. et orando succurreret. Utique ut
ortum iudex pater ingressus est cepit et eius ore q
si satisfaciens ipse qui hanc arripuerat dia
bolus clamare dicens. Ego quid feci? ego quid feci?
Sedeba ibi sup lactuca! venit illa et momor
dit me. Cum eum graui indignatione uir di
vicepit ut abscederet. et locum omnipotentis
dei famula non haberet. Quipiam abscessit nec
eam iungere ultra valuit. Quidam in nomine
fehr nursie puncie nobilis. eum eundem vi
rum venerabile sacrum ordinem non habere inspi
cerent. per singula loca discurrere atque studi
ose predicare eum quadam die familiaritatis
ausu adit dicens. Qui sacrum ordinem non habes
atque a romano pontifice sub quo degis per
dicationis licentiam non accepisti predicare quo
modo presumis. Qua eius inquisitione compulsus
uir sees indicavit predicationis licenciam
qualiter accepit dicens. Ea quem loqueris ego
quoque mecum ipse pertracto. Si nocte quadam
speciosus in per visionem iuvenis astitit atque
in lingua mea medicinale ferramentum
id est flecbotomum posuit dicens. Ecce posui
verba mea in ore tuo. equidem ad predican
dum. Tanto quippe illum ad colligendas dei a
nimas feruor accenderat. ut sic monasti
is pesset quatenus per ecclesias. per castra. per vicos.
per singulos quoque fideliu domos circumque
discurreret. corda audientium ad amorem
patrie celestis excitaret. Erat in valde vilis
in vestitu. atque ita despectus ut sicque illum for
tasse nescirent. salutari etiam salutare despi
cerent. Et quociens ad alia tendebat loca
iumentum sedere consueverat. quod despica
bilius iumentum omnibus in cella potuisset
reperiri. in quo etiam capistro per freno. et ver
vecum pellis per sella utebatur. Semetipsum sa
cos codices in pelliceis sacculis missos
dextro leuoque latere portabat. quocumque
puenisset scripturarum apiebat fomes. in
gabat pia mentium. Huius quoque optimo
predicationis ad romane urbis pontifi
cem puenit atque ut et lingua adulantium
auditoris sui animum amplectendo necans